

Arrest

nr. 56 000 van 15 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 20 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat A. BOURGEOIS, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

"Volgens uw verklaringen bent u een Torbesh (Macedonische moslim) uit Rostusha, Macedonië. U bezit de Macedonische nationaliteit. U zocht in Macedonië werk, maar kreeg te horen dat er geen vacante plaatsen waren. U schreef zich bovendien vier jaar geleden in bij een arbeidsbureau waar u tevens werd gezegd dat er geen werk was. Gedurende twee maanden kreeg u een sociale uitkering, maar nadat de Macedonische regering had besloten het systeem voor uitkeringen te wijzigen in het voordeel van het uitbetalen van pensioenen, kon u hiervan niet langer genieten. U meent dat de Macedonische overheid door deze maatregel doelbewust de Torbeshi-gemeenschap in Macedonië wil treffen en discrimineren. Aangezien de uitkering van uw vader onvoldoende was om zowel uw ouders als u en uw echtgenote te onderhouden verliet u op 14 augustus 2010 Macedonië, richting België waar u op 18 augustus 2010 aankwam en diezelfde dag asiel vroeg. Uw echtgenote vervoegde u later in België en vroeg op 19 oktober 2010 asiel aan. U bent in het bezit van uw Macedonisch paspoort, uw geboorteakte, uw huwelijksakte, uw schooldiploma, een attest waaruit blijkt dat u geen werkloosheidsuitkering krijgt, een

attest waaruit blijkt dat uw echtgenote geen sociale uitkering krijgt, twee attesten waaruit blijkt dat u gesolliciteerd hebt in een hotel en een restaurant waar geen vacatures waren, uw schriftelijke verklaringen waarin u uw asielmotieven opnieuw uiteenzet en informatie over de algemene situatie in Macedonië en over de Torbeshi in het bijzonder.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd uw vrees voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U beweerde Macedonië in de eerste plaats verlaten te hebben omwille van financiële redenen. U vindt er geen werk en de uitkering van uw vader is onvoldoende om uw ouders, u en uw vrouw te onderhouden. U meent dat uw financiële situatie echter een gevolg is van politieke beslissingen van de Macedonische overheid waardoor doelbewust de Torbeshi-gemeenschap wordt gevisieerd en gediscrimineerd. Er dient te worden opgemerkt dat om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Dit houdt in dat de gevreesde problemen zo systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat Macedonië het slachtoffer is van de financiële crisis die de wereldeconomie sinds 2008 treft. In het eerste kwartaal van 2009 bedroeg de werkloosheid 32,8%. In de leeftijdsgroep van 15-27 jaar bedroeg de werkloosheid maar liefst 54,4%. Deze situatie treft alle inwoners van Macedonië en is een aangelegenheid van socio-economische aard die alle etnische groepen in Macedonië treft en niet onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag of de bepalingen van subsidiaire bescherming valt. Uit uw verklaringen en voorgelegde documenten blijkt eveneens dat er geen vacante betrekkingen waren daar waar u ging solliciteren (CGVS, p.3). In Oost-Macedonië zou er wel werk zijn, ook Torbeshi werken er. Het dagloon bedraagt 20 euro. U verklaart hiervan niet te kunnen overleven omdat u uw vervoer naar huis of uw huur ter plekke nog zou moeten betalen. Mocht het loon hoger liggen, dan zou u daar werken (CGVS, p.7). Dergelijke verklaringen staan echter los van de voorwaarden van het Vluchtelingenverdrag of van de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

Uw bewering dat uw financiële situatie een gevolg is van politieke beslissingen (zoals de hervorming van het systeem van uitkeringen) van de Macedonische overheid waardoor doelbewust de Torbeshi-gemeenschap wordt gevisieerd en gediscrimineerd, is louter gebaseerd op subjectieve vermoedens en overtuigt dan ook niet (CGVS, p. 4). U kon deze beweringen ook op geen enkele objectieve wijze staven en legde hierover tevens inconsistente verklaringen af. U gaf immers te kennen dat deze politieke beslissingen, in dit geval de hervorming van het systeem van uitkeringen, evenzeer etnische Macedoniërs treft (CGVS, p.4). Verder blijkt ook dat uw vader wel heeft gewerkt en dat hij sinds zijn invaliditeit een uitkering geniet (CGVS, p.3 en p.5).

Uw verklaring dat Torbeshi in Macedonië gediscrimineerd worden (CGVS, p. 4) is bovendien in tegenspraak met de op het Commissariaat-generaal aanwezige informatie. In deze informatie, die handelt over de situatie van minderheden in Macedonië, wordt immers nergens melding gemaakt van discriminatie van of een negatieve houding ten overstaan van Macedonische Moslims. Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt bovendien dat de Macedonische overheid zich nooit heeft ingelaten met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden en dat haar beleid gericht is op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. De Macedonische grondwet verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Macedonië ook bijzondere wetgeving uitgewerkt met betrekking tot minderheden in de Wet op de Bescherming en Bevordering van de Rechten van Etnische Minderheden. Deze wet voorziet ondermeer in de oprichting van een gespecialiseerd agentschap om de rechten van minderheden te beschermen. Dit onafhankelijk overheidsorgaan heeft tot taak de Macedonische overheid bij te staan met advies over minderheden aangelegenheden. Hier kan nog aan worden toegevoegd dat de Macedonische moslims of Torbeshi vandaag officieel erkend zijn als aparte etnische groep in Macedonië.

Tot slot stelt u nooit enig concreet probleem gekend te hebben met burgers, politie of enige andere autoriteit in Macedonië (CGVS, p.7).

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is als bijlage toegevoegd aan het administratieve dossier.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Uw identiteit, uw opleiding, het feit dat u geen uitkering krijgt en meerdere malen heeft gesolliciteerd staan niet ter discussie. In uw schriftelijke verklaringen herhaalt u enkel uw asielmotieven. De door u neergelegde informatie doet evenmin afbreuk aan de hierboven aangehaalde actuele situatie van de Torbeshi en andere minderheden in Macedonië.

Ook inzake de asielaanvraag van uw echtgenote heb ik besloten tot een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat uw echtgenote zwanger is en de vermoedelijke bevalling is voorzien op 24 december 2010."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, hem de vluchtelingenstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker voert de schending aan van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en van de artikelen 1 tot en met artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Verzoeker voert ook een klaarblijkelijke beoordelingsfout aan.

In een eerste onderdeel stelt verzoeker dat de bestreden beslissing niet aan de motiveringsplicht voldoet omdat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met de toestand die werkelijk in het land van herkomst heerst.

In een tweede onderdeel stelt verzoeker dat hij aan alle voorwaarden voor de vluchtelingenstatus voldoet. Hij herhaalt zijn asielmotieven en betwist de motieven van de bestreden beslissing. Hij stelt dat de Torbeshi-minderheid overduidelijk gediscrimineerd wordt, aangezien deze zelfs niet als minderheid in de grondwet wordt vermeld. Volgens verzoeker erkennen alle Balkan-specialisten dat de situatie van de Torbeshi erg moeilijk is, aangezien ze gevangen zitten tussen de personen van Albanese herkomst en die van Macedonische herkomst. Hij stelt dat de Torbeshi, als niet-erkende minderheid, geen toegang hebben tot banen in overheidsdienst en dat veel sociale voordelen en banen aan hen geweigerd worden. Volgens verzoeker leven de Torbeshi in onmogelijke omstandigheden, omdat de overheid de infrastructuur in hun streek niet ontwikkelt en omdat ze door de financiële problemen in het nauw zitten. Hij voegt eraan toe dat ze het slachtoffer worden van systematische politiecontroles.

In een derde onderdeel stelt verzoeker dat de commissaris-generaal niet motiveert waarom hij de subsidiaire beschermingsstatus weigert.

2.2. De Raad stelt vooreerst vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten om de subsidiaire beschermingsstatus niet toe te kennen. Het feit dat deze motieven gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, betekent niet dat de commissaris-generaal de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus niet heeft onderzocht of zijn beslissing niet afdoende heeft gemotiveerd. De Raad stelt verder vast dat uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent. Aldus kan er geen sprake zijn van een schending van de motiveringsplicht, zoals vervat in de wet van 29 juli 1991 en in artikel 62 van de vreemdelingenwet. Deze heeft immers tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 15 februari 2007, nr. 167.852; RvS 2 februari 2007, nr. 167.408). Aangezien verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, is het doel van de motiveringsplicht bereikt.

De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal in zijn beslissing uitgebreid gemotiveerd heeft waarom verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en waarom hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Meer bepaald werd vastgesteld dat de financiële crisis in Macedonië een socio-economische aangelegenheid is en alle inwoners van Macedonië treft, dat verzoekers stelling dat zijn financiële situatie het gevolg is van politieke beslissingen om de Torbeshi-gemeenschap te treffen een louter subjectief vermoeden is, dat verzoeker zelf verklaarde dat de wijziging van het systeem van

de uitkeringen alle etnische Macedoniërs treft, dat verzoekers vader voordien werkte en sinds zijn invaliditeit een uitkering geniet, dat verzoeker ging solliciteren op plaatsen waar geen vacante betrekkingen waren en dat in Oost-Macedonië wel werk is voor Torbeshi doch verzoeker er niet ging werken omdat de lonen er te laag liggen. Dat tenslotte uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de Macedonische moslims of Torbeshi officieel erkend zijn als aparte etnische groep en de Macedonische grondwet expliciet discriminatie op grond van etnie verbiedt.

Deze motieven vinden steun in de landeninformatie, die zich in het administratief dossier bevindt. Verzoeker betwist deze motieven maar hij laat na om zijn argumenten met bewijzen te onderbouwen. Aldus toont hij niet aan dat de Torbeshi gediscrimineerd worden, dat ze geen toegang hebben tot banen en sociale voordelen of dat ze systematisch aan controles worden onderworpen. Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan en er is geen gegeven voorhanden dat er op dit ogenblik in Macedonië een toestand heerst zoals omschreven in artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER